

Ανθρωπιστική κρίση: Τα Σημεία των Καιρών II (Κλειστά Κοινωνικά Συστήματα)

Σε κάθε εποχή και σε κάθε κλειστό κοινωνικό σύνολοⁱ, συχνάκις εμφανίζονται οιωνοί για το μέλλον (Σημεία των Καιρών). Είναι ενδείξεις είτε ανειμένες (χαλαρές) είτε αποχρώσες είτε εμμανείς (πολύ έντονες). Αυτά τα ενδείγματα (οιωνοί) γίνονται αντιληπτά από ελάχιστους· τους φιλόσοφους και τους εν γένει διανοητές κάθε εποχήςⁱⁱ, οι οποίοι κατόπιν διατυπώνουν προβλέψεις (προβλέψεις, ΌΧΙ προφητείες), οι οποίες αν ληφθούν υπόψη από το κοινωνικό σύνολο στο οποίο επισημαίνονται τα γεγονότα (τα ενδείγματα), αυτή η κοινωνία θα προκόψει και θα ευημερήσει, ενώ αντίθετα αν αδιαφορήσουν οδεύουν σε αυτοκαταστροφικό κατήφορο. Αυτές οι ενδείξεις είναι τα “Σημεία των Καιρών”, ενώ οι προβλέψεις είναι η καταγραφή τους και η αυθωρεί μελέτη τους, έτσι ώστε να μελετηθούν ορθολογικά και αιτιοκρατικά για τα μέλλοντα να συμβούν, εάν βεβαίως συνεχιστούν αυτά τα σημεία των καιρών. Αναλόγως πώς θα δράσει/αντιδράσει κάποιο συγκεκριμένο κοινωνικό σύνολο στα “Σημεία των Καιρών” θα καθορισθεί και η πορεία του. Αυτονόητο είναι ότι εάν δεν εισακουστούν οι φιλόσοφοι/διανοητές λύτρωση δεν θα υπάρξει και αυτή η κοινωνία θα οδεύει έτι περισσότερο στην αυτοκαταστροφή (*σας θυμίζει κάτι αυτό;*). Καθώς με μαθηματική ακρίβεια τα μέλη μιας τέτοιας κοινωνίας θα οδεύουν σε αυτοκαταστροφικό κατήφορο που το τέλος είναι βαθύς γκρεμός στον πυθμένα του οποίου μυτεροί γρανιτένιοι βράχοι караδοκούν να σκίσουν τα κορμιά τους, αυτοί με χαζοχαρούμενο χαμόγελο θα επαφίενται σε φρούδες ελπίδες. Πόσες φορές εισακούστηκαν οι φιλόσοφοι και οι διανοητές κάθε εποχής; Σπανιότατα! Οικογένειες, ομάδες, λαοί, επιχειρήσεις και ολόκληρες αυτοκρατορίες αυτοκαταστράφηκαν ακριβώς επειδή ήσαν ανίκανοι να αντιληφτούν τα “Σημεία των Καιρών”, αυτά τα σπουδαία ενδείγματα που θα τους έσωζαν αυτολεξεί.

Αλλά γιατί ένα κλειστό έμβιο σύστημαⁱⁱⁱ δεν αντιλαμβάνεται ή δεν ακούει με σοβαρότητα τα “Σημεία των Καιρών” που οι φιλόσοφοι και οι διανοητές κάθε εποχής καταγράφουν, μεθερμηνεύουν και υπογραμμίζουν κάθε φορά;

Ένα κλειστό σύστημα (μια κοινωνική ομάδα) -όπως το λέει και η λέξη- έχει την τάση να έχει κλειστές ή τυφλές τις αισθήσεις του (την αντιληπτικότητά του) με οτιδήποτε δεν σχετίζεται με αυτό το ίδιο. Κάπως έτσι βρίσκεται σε μια συνεχή αυτοτροφοδότηση και αυτοοργάνωση με τις δικές του εσωτερικές πληροφορίες^{iv}. Αυτο-αμύνεται σε κάθε τι προερχόμενο έξωθεν αυτής, και παρά το ότι έχει κάποιας μορφής επαφή με άλλα συστήματα (εξωομάδες), ή παρά το ότι συνίσταται από μικρότερα κλειστά συστήματα (ενδοομάδες), συνήθως οι διαδικασίες αυτής της κοινωνικής ομάδας αυτοσυντηρούμενες καταλήγουν σε φαύλο κύκλο που τη διολισθαίνει σε συνεχή παγίωση θέση και πολύ δύσκολα αντιστρεπτή (συντήρηση, μούχλα, σκουριά). Είναι ένας εμμονικός αναχρονιστικός απολιθωμένος συντηρητισμός που δεν επιτρέπει καμιά νέα ιδέα να προχωρήσει εύκολα. Αυτή είναι και η αυτοκαταστροφή της. Έτσι λοιπόν όταν ένας φιλόσοφος, ένας διανοητής, ένας επιστήμονας, κτλ, αίφνης εμφανισθεί και αναφέρει κάτι καινούριο, στην καθημερινότητα το πιθανότερο είναι να αγνοηθεί ή να περιγελαστεί, αλλά συχνά-πυκνά διώκεται, φυλακίζεται, ακόμα και δολοφονείται. Γενικά η ζωή του γίνεται δύσκολη, απλώς γιατί διείδε κάποιον κίνδυνο και θέλησε να βοηθήσει την κοινωνία του, ενώ οι εξάγγελτοι ψευδών ευχάριστων πληροφοριών γίνονται ευπρόσδεκτοι και αρεστοί.

Ορισμένως, όλα αυτά συνήθως γίνονται παρορμητικά, ασυνείδητα, εν τη ρύμη του χρόνου και των καταστάσεων, όπως ακριβώς ένα ποτάμι το οποίο καθώς κυλάει σχηματίζει την κοίτη του με ζιγκ-ζαγκ αναλόγως που βρίσκει πιο μαλακό χώμα. Μόνο που το ποτάμι δεν είναι ευφρές έμβιο ον.

Μια αλληγορική εικόνα: Φανταστείτε ότι κάθε μέρα περνάτε από ένα μονοπάτι^v και κάθε φορά παρατηρείτε ότι ένα μικρό πετραδάκι έχει κυλήσει από μια ολισθηρή πλαγιά την προηγούμενη νύχτα. Θυμηθείτε πως όταν αντιλαμβάνεστε ‘κάτι’ (π.χ. ένα λιθαράκι) πολλά άλλα συμβαίνουν που δεν τα αντιλαμβάνεστε, δεκάδες αναντίληπτα λιθαράκια έχουν πέσει στο μονοπάτι σας. Καθημερινά λοιπόν συνεχίζεται να περνάτε από αυτό το μονοπάτι αδιαφορώντας για αυτά τα λίγα λιθαράκια που παρατηρείτε, και αυτονοήτως και για τα πολλά που δεν αντιλαμβάνεστε. *Τι νομίζετε ότι θα συμβεί σε λίγο καιρό;* Σκεφθείτε παρακαλώ πολύ. Αυτά τα λιθαράκια λοιπόν είναι

τα κάθε μορφής «*Σημεία των Καιρών*», και όποιος αδιαφορήσει για αυτά στο παρόν, όποιος δεν τα απομακρύνει από το μονοπάτι του το προσωπικό, τότε είναι καταδικασμένος να βρει κάποια στιγμή εμπρός του μελλοντικά το μονοπάτι του κλειστό. Ίσως ήδη να είναι κλειστό. Η ραθυμία κάθε παροντικής στιγμής που τον γλίτωνε από λίγο κόπο της στιγμής, θα του δημιουργήσει μελλοντικό πόνο που δεν μπορεί να φανταστεί.^{vi}

Όταν κάποιος αδιαφορεί παροντικά για τα λιθαράκια αυτά, τι μπορεί να προσδοκά μελλοντικά;

Πραγματικά γεγονότα από την καθημερινότητα:

1^ο παράδειγμα: Είδαμε στην προηγούμενη ανάρτηση το παράδειγμα του δικυκλιστή, από Χρυσοκέφαλο προς Νευροκόπι το πρωί (περίπου 09:00, 8/9/2022), όταν ένας άπειρος ή ανεύθυνος οδηγός^{vii} οχήματος με συρόμενη καρότσα (μετέφερε πατάτες) τον προσπερνά και τον ωθεί σε επικίνδυνη πτώση. Καθώς συνέβαιναν αυτά το προσερχόμενο από απέναντι αυτοκίνητο παρατηρεί τα συμβαίνοντα, φθάνει στο σημείο του συμβάντος, ο οδηγός του χαμηλώνει την ταχύτητά του, εν κινήσει παρατηρεί το 'θέαμα' του πεσμένου δικυκλιστή και ...συνεχίζει τον δρόμο του. Ο δικυκλιστής βεβαίως στάθηκε τυχερός καθώς υπερκεράστηκαν όλα με λίγους μώλωπες και πόνο. *Αν όμως ήταν θανατηφόρο ή αν είχε πληγωθεί σοβαρά;* Αυτά είναι δύο γεγονότα σε ένα συμβάν που υποδηλώνουν δύο «*Σημεία των Καιρών*», και τα οποία θα αυξηθούν λίγο αργότερα, καθώς ο δικυκλιστής νομίζοντας ότι το 'κράτος' του παρέχει ασφάλεια, θα την αναζητήσει.

Ας δούμε ένα ακόμα παράδειγμα που συνέβη 15' πριν το πρώτο παράδειγμα.

2^ο παράδειγμα: Σκυλιά στην είσοδο/έξοδο του χωριού «Λευκόγεια» επιτίθενται και δαγκώνουν έναν δικυκλιστή. Ο δικυκλιστής καταφεύγει στην αστυνομία, του υποδεικνύουν τον αρμόδιο αντιδήμαρχο, καταφεύγει στον αντιδήμαρχο, και ο αντιδήμαρχος άμεσα επιλαμβάνεται της υπόθεσης. Κάνει όλες τις απαραίτητες ενέργειες επ' ωφελεία των πολιτών, αλλά και της καλής μεταχείρισης των σκυλιών. Δηλαδή δίνοντας αξία στα «*Σημεία των Καιρών*» ο αντιδήμαρχος θέτει στέρεες βάσεις για την καλή και εύρυθμη λειτουργία του δήμου του.^{viii}

Θα μπορούσαμε να χρησιμοποιήσουμε πολλά τέτοια παραδείγματα από την καθημερινότητα. Όλοι γνωρίζετε τέτοια «*Σημεία των Καιρών*», είτε από προσωπική εμπειρία είτε από διηγήσεις γνωστών και φίλων, είτε από τα ΜΜΕ.

Και τώρα σκεφθείτε:

- *Όταν καθημερινά μια ανθρώπινη κοινωνία αδιαφορεί για αυτά τα «*Σημεία των Καιρών*», τι μπορεί να προσδοκά;*
- *Στην Ελληνική κοινωνία δίδεται η παραμικρή αξία στα «*Σημεία των Καιρών*» ώστε να αντιμετωπιστούν πάραυτα (Πολίτες & Αρμόδιες αρχές γενικά);*
- *Πώς προτείνετε να αλλάξει προς το καλύτερο η καθημερινότητα μας (έστω στην πόλη μας), αλλά και η κοινωνικοπολιτική κατάσταση της Ελληνικής πραγματικότητας;*
- *Αγαπητοί φίλοι, όταν αδιαφορούμε (Πολίτες, Αρμόδιες αρχές και φορείς) για τέτοια γεγονότα, **τι προσδοκούμε για το μέλλον των παιδιών μας;***

Ο καθείς ας αναλάβει την ευθύνη που του αναλογεί.

Αντώνης Αναστασιάδης

...

ΣΗΜ. Οι ορθολογικές και με προσήνεια απαντήσεις σας θα αποτυπώσουν την ελληνική πραγματικότητα, αλλά και τον τρόπο που πρέπει να δράσουμε ή/και να αντιδράσουμε, έστω τοπικά. Οι συναισθηματικές απαντήσεις θα συμβάλλουν αρνητικά και θα θολώσουν το τοπίο έτι περισσότερο ζημιώνοντας τη συζήτηση και την καθημερινότητά μας.

...

Συνεχίζεται...

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΕΛΟΥΣ

- ⁱ [οικογένεια/ομάδα/επιχείρηση/κοινωνία/λαός/κτλ, και ολόκληρη η «ανθρωπότητα», ανεξάρτητα μεγέθους και ανεξάρτητα εάν συνίσταται από μικρότερα σύνολα (ενδοομάδες) ή εάν αυτό το ίδιο ενυπάρχει μέσα σε ένα μεγαλύτερο κοινωνικό σύνολο].
- ⁱⁱ Συνήθως οι φιλόσοφοι/διανοητές/κτλ είναι ικανότεροι στις προβλέψεις για ορισμένα θέματα που έχουν απασχοληθεί δεόντως, και όχι για όλα τα σημεία των καιρών. Π.χ. ικανότεροι για προβλέψεις για ηθικά και πρακτικά ζητήματα της καθημερινότητας είναι οι ηθικοί φιλόσοφοι, για οικονομικά (ή στρατιωτικά ή κάτι άλλο) ζητήματα είναι οι διανοητές που ενασχολήθηκαν με αυτά τα θέματα. Οπότε κρίνεται απαραίτητο –και συνήθως έτσι γίνεται– οι προβλέψεις αυτές να διαλεχθούν δυναμικά μεταξύ των φιλοσόφων/διανοητών και να εξαχθεί η κοινή συνισταμένη όλων των προβλέψεων. Ορισμένως, οι ηθικοί φιλόσοφοι ενυπάρχουν παντού και σε όλα διότι ενασχολούνται με την πρακτική φιλοσοφία, κάτι που σχετίζεται άμεσα με την καθημερινότητα του ανθρώπου.
- Ο Κ. Καβάφης του λέει σοφότερα και διαυγέστερα με το ποίημά του «**Σοφοί δε προσιόντων**»: Οι άνθρωποι γνωρίζουν τα γινόμενα. Τα μέλλοντα γνωρίζουν οι θεοί, πλήρεις και μόνοι κάτοχοι πάντων των φώτων. Εκ των μελλόντων οι σοφοί τα προσερχόμενα αντιλαμβάνονται. Η ακοή αυτών κάποτε εν ώραις σοβαρών σπουδών ταραττείται. Η μυστική βοή τους έρχεται των πλησιαζόντων γεγονότων. Και την προσέχουν ευλαβείς. Ενώ εις την οδόν έξω, ουδέν ακούουν οι λαοί.
- ⁱⁱⁱ Κλειστό έμβιο σύστημα είναι ένα συγκεκριμένο κοινωνικό σύνολο ή/και ολόκληρη η ανθρωπότητα. Κλειστά συστήματα είναι μια οικογένεια, μια μικρή ομάδα, μια φιλική παρέα, μια πόλη, ένα κράτος, κτλ τα οποία συνήθως υπάρχουν σε μεγαλύτερα κλειστά συστήματα ως υποομάδες. Το μέγιστο κλειστό σύστημα για τον πλανήτη Γη είναι ο «πλανήτης Γη».
- ^{iv} (είναι τρόπον τινά ‘χρωματισμένο’, δογματισμένο)
- ^v (το προσωπικό σας μονοπάτι της ζωής)
- ^{vi} Παράδειγμα: Υπάρχει ένα χωριό δίπλα σε ένα ποτάμι. Καθώς κατηφορίζει το ποτάμι και λίγο παρακάτω από το χωριό, από το απέναντι βουνό ενίοτε κυλούν πέτρες που καταλήγουν μέσα στο ποτάμι και στην απέναντι όχθη από το χωριό. Οι χωρικοί αδιαφορούν για αυτό το γεγονός, αλλά ένα πρωινό ξυπνούν και το χωριό τους έχει πλημμυρίσει. **Απλώς δεν έδωσαν σημασία στα Σημεία των Καιρών.**
- ^{vii} Γενικά ο οδηγός εκείνη τη στιγμή είναι με μειωμένες ικανότητες, είτε είναι άπειρος (αδαής) είτε υπό την επήρεια αλκοόλ/αϋπνίας/κούρασης/κτλ.
- ^{viii} Αξίζουν συγχαρητήρια στον αντιδήμαρχο κο Φώτη Φιλιππίδη που έδρασε και λειτούργησε αμέσως.